

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.33/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február hó 12. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A becsületsértés vétsége miatt **vádlott**ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 16. napján kihirdetett KB.II.4/2011/35. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben a próbára bocsátás tartamát 2 (kettő) évre **súlyosítja**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. október 16. napján kihirdetett KB.II.4/2011/35. számú ítéletével **vádlott**at a Btk. 180. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző becsületsértés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta. Az ellene további 2 rb. becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, a 2 rb. becsületsértés szabálysértés miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntette vele szemben, valamint a vádlottal szemben további 2 rb. becsületsértés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntette. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben a próbára bocsátás időtartamának súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. A felmentő, illetve az eljárást megszüntető ítéleti rendelkezést tudomásul vette. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmény nem alkalmas a büntetési célok eléréséhez.

A vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat bűncselekmény hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a meghallgatott tanúk egymásnak ellentmondó vallomásai alapján állapította meg, hogy a vádlott elkövetette a terhére rótt bűncselekményt. Utalt **sértett** személyiségére, aki meghatározó személyként befolyást gyakorolt elítélt társaira. Véleménye szerint az ő magatartására vezethető vissza, hogy a vádlottra a többi elítélt is terhelő

vallomást tett, azonban figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy e tanúk is önmagukkal több tekintetben ellentmondásba kerültek. Véleménye szerint megalapozatlan a vádhatóság azon álláspontja, hogy a generális prevenció céljának alkalmazása érdekében súlyosabb büntetés kiszabása szükséges a vádlottal szemben. Ezzel szemben utalt a büntetőeljárás elhúzódására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.329/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a bizonyítékok mérlegelésével helyesen állapította meg ítéletének tényállását, amely a vádlott, illetve családja jövedelmi viszonyaival szorul kiegészítésre. Egyetértett az ítélet felmentő, illetve eljárást megszüntető rendelkezésével is. Véleménye szerint azonban az ítéletben alkalmazott intézkedés nem alkalmas arra, hogy a büntetés céljait elérje, a vádlott magatartása nagyobb nyomatékkel bír, mivel az fogvatartotti zárt közösségben került elkövetésre, ezért indítványozta a vádlottal szemben pénzbüntetés, és rendfokozatban történő visszavetés alkalmazását. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban előterjesztett ügyészi indítványt változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a vádlott és védője felmentés érdekében előterjesztett fellebbezése eredményre nem vezethet, mivel az az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadja. Fenntartotta pénzbüntetés és katonai mellékbüntetés kiszabására irányuló indítványát, mivel úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedés nem alkalmas a büntetési célok elérésére.

A vádlott védője perbeszédében fellebbezését továbbra is fenntartotta. Reagálva az ügyészi álláspontra kifejtette, hogy nem az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, hanem szerinte az ügy nem került felderítésre. Kifogásolta, hogy a nyomozó hatóság csak olyan tanúkat hallgatott ki, akik a sértetti körhöz tartoztak, ún. kívülálló tanúk felderítésére, és kihallgatására nem került sor. Mivel már négy év telt el a cselekmény óta, a vádlott azóta is jól látja el szolgálatát, jutalmat kapott, nem értett egyet a súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazásával, különösen a katonai rendfokozatot érintő büntetéssel. Véleménye szerint a büntetés súlyosítása indokolatlan hátrányt jelentene védencével szemben, amely családját is sújtaná. Elsősorban bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában indítványozta felmenteni védencét az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálata a Be. 348. § (2) bekezdése alapján nem terjedt ki az ítélet felmentő, illetve eljárást megszüntető rendelkezéseire, mivel azokat jogorvoslat nem támadta.

Az eljárási szabályok betartásával kapcsolatban a másodfokú bíróság meg kívánja jegyezni, hogy az egyébként is elhúzódó eljárásban az elsőfokú bíróság az ítélet

meghozatalát követően indokolatlanul késedelmesen terjesztette fel az iratokat másodfokú eljárás lefolytatása érdekében, mellyel megsértette a Be. 260. § (4) bekezdésében írt rendelkezéseket. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan, az ügy érdemére is kiható Be. 375. §-ában írt eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna. Az elsőfokú bíróság egyebekben perrendszerűen folytatta le eljárását.

Megállapítható, hogy az eljárás során az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és érdemi védekezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság megvizsgálta a vádlott védekezését alátámasztó és azt cáfoló bizonyítékokat, a logika szabályaival összhangban indokolta meg, hogy miért állapította meg a vádban írt cselekményt a vádlott terhére. Ennek a során a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, a bizonyítékok mérlegeléséről ítéletében számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A másodfokú bíróság csupán a személyi körben megállapítottakat tartotta szükségesnek kiegészíteni az iratok tartamára az ügyészi indítvánnyal egyezően. A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján azzal egészíti ki a tényállást, hogy: „A vádlott házastársa a ... Rendőrség alkalmazottjaként havi 80.000 forint fizetéssel, a vádlott pedig havi átlagos 155.000 forint illetménnyel rendelkezik.” E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a tárgyaláson helyesen hivatkozott arra, hogy a vádlott és védője által bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában bejelentett fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének bírálatán alapszik. A Be. 351. § (1), illetve 352. § (3) bekezdése szerint azonban a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletében megállapított tényálláshoz, amennyiben a másodfokú bíróság nem tartja szükségesnek további bizonyítás lefolytatását. Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, vagy bizonyítékokra nem hivatkoztak, nem merültek fel olyan tényadatok, amely alapján indokolt volna további bizonyítási eljárás lefolytatásának szükségessége. Az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint indokolta meg, hogy miért fogadja el **sértett** következetes vallomását a vádlott tagadásával szemben, amelyet más egyéb bizonyítékok, valamint tanúvallomások is alátámasztottak, és miért tartja elfogadhatatlannak a vádlott vallomását alátámasztó tanú vallomásokat. Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta az elsőfokú ítéletet a felülbírálata alapjául, és nem értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokat.

A vádlott cselekményének elbírálásakor a Btk. 2. §-ára is figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvényeket vette figyelembe a másodfokú bíróság, mivel az elbíráláskor hatályos új Btk. nem teszi lehetővé annak enyhébb megítélését.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette a vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 180. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző becsületsértés vétségének. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 7. oldalán kifejtett jogi okfejtéssel maga is egyetértett. A vádlott nagy nyilvánosság előtt, a sértett becsületét sértő dehonesztáló kifejezést használt, ezzel megvalósította a becsületsértés vétségét.

A vádlott terhére súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazása érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság a következők miatt alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyek közül nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlott cselekményét zárt, büntetés-végrehajtási körülmények között, a neki fokozottan kiszolgáltatott fogvatartott sérelmére valósította meg, amely cselekmény a büntetés-végrehajtási intézet rendjére is károsan hat. Ezért a másodfokú bíróság egyetértett az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal és a vádlottal szemben a próbára bocsátás tartamát 2 évre súlyosította. A közel négy évvel ezelőtt történt bűncselekmény miatt azonban nem tartotta indokoltnak pénzbüntetés kiszabását, és az eddig kifogástalan szolgálatot teljesítő vádlottal szemben a rendfokozatban történő visszavetés alkalmazását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok a két évi próbára bocsátás alkalmazásával is elérhetőek. Ezért a fellebbviteli ügyészség súlyosabb jogkövetkezményre irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. február 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2014. február 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő